

דבר המשפחות כנס סוכות אוקטובר 2019

אביתר כהן נכדו של דודי כהן ז"ל, נושא דברים בשם הדור הצעיר של המשפחות השכולות.

אל מלא רחמים – יהודה עמיחי
אל מלא רחמים,
אלמלא האל מלא רחמים
היו הרחמים בעולם ולא רק בו...
אני שמוכרח לפתור חידות בעל כורחי
יודע כי אלמלא האל מלא רחמים
היו הרחמים בעולם ולא רק בו."
זה יהודה עמיחי ואני אומר:

רחמים לא במובן המקובל של המילה רחמים, במובן של חיים ומוות כדרך הטבע, אילו היו רחמים בעולם, הייתה אמי מכירה את אביה, הוא היה מתמלא אושר בראותו אותה והיא הייתה חווה חיבוק ואהבה של אבא.

אילו היו הרחמים בעולם, היה לי עוד סבא, אני יודע שהוא היה יפה תואר, אני יודע שהוא היה חכם, אני יודע שהוא היה חבר נפש, אני יודע שהוא היה אמיץ, אני יודע שהוא אהב, אני יודע שאהבו אותו. אילו היו רחמים בעולם, הייתי אני מכיר אותו, ומשלא, אני ניזון מסיפוריהם של סבתא וסבתא רבתא, אני מנסה לדמיין אותו ולחבר לעצמי סרט מתוך התמונות ותסריט מתוך הסיפורים.

אתם הלוחמים, זוכרים אותו והכרתם אותו טוב ממני, גבורתכם במלחמה הארוכה בה נלחמתם מאפשרת לנו היום לחיות במדינה חופשית ולהבטיח בטחון לעתידה.

במירוץ השליחים ביניכם לבין דור ההורים שלי והדור שלי אנחנו כולנו מחויבים לזכור ולהזכיר את הנופלים.

רק הוקרת פועלכם והכרת העבר תבטיח לנו את הקיום בעתיד. המעט שאנחנו יכולים לעשות כדי לשמר את המורשת של חטיבה 600 ואת לוחמיה האמיצים, אלה ששרדו ואלה שלא איתנו עוד, אלה שנפלו בקרבות ואלה שנפצעו או נפגעו במהלך, הוא קיומם של המפגשים בהם נספר את גבורתם וגבורתכם.

אני מתבונן בכם ויודע שאתם נושאים עמכם יום יום ושעה שעה, ימים קשים וסיפורים מטלטלים.

כבן למשפחת השכול אומר רק זאת, אתם נושאים את החוויות הקשות משדה הקרב, אנחנו נושאים את הכאב אשר לעיתים קרובות הוא בלתי נסבל.

המפגש הזה הוא החיבור בין הזיכרון והכאב. מפגש זה חייב להתקיים גם כאשר יוותרו רק הסיפורים.

זו החובה שלנו, דור הנכדים והדורות הבאים.

זו המורשת תשמר כיסוד מבוטן לקיום של כולנו.

ואסיים בשורותיו של יחיאל מוהר

אני מקווה שאתה שומע

אני מקווה שאתה שומע

אני יודע

שאין בזה הרבה ממש

כך אמרו לי

בכל זאת אני רוצה עוד פעם

לקוות לזה

שאתה שומע איך אני מקווה